

בס"ד. ר"ד אור ליום ועש"ק פ' וישלח, ט"ו כסלו ה'תשי"ב.

— לקבוצת סטודנטים*, בחדרו הק' —

בלתי מוגה

[בהפתקא שמסרו הסטודנטים אל כ"ק אדמו"ר שליט"א — בירכו אותו שיצליח בעבודתו הק' בהפצת היהדות וכו'. ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:]

נתינת ברכה, כוללת, כמובן, גם את ההתחייבות לעשות כל האפשרי להבטיח את קיומה של הברכה, היינו, שכל אחד המשתתף בנתינת הברכה מתחייב לעשות את התלוי בו ואת הנדרש ממנו כדי שהברכה תקייה בפועל.

ואם הדברים אמורים בכל ברכה, הרי בודאי שכן הוא, ובמדה גדולה יותר, בברכה הנתינת ע"י יהודי, ועוד זאת, שגם המתברך הוא יהודי — שכל אחד המשתתף בנתינת הברכה מקבל על עצמו את האחריות לעזור ולסייע במימוש הברכה.

ובנוגע לענינו:

כשנותנים ליהודי ברכה לפעול ולהשפיע על אחרים — צריך ליתן לו גם את היכולת והאפשריות למלאות את הברכה.

ובהתאם לכך — מכיון שבירכתם אותי להצליח בעבודתי לקרב את בני" עוד יותר אל היהדות, הרי, בכדי שאוכל לבצע עבודה זו — צריך כל אחד מכס לעשות את מה שבאפשרותו להאיר את הסביבה שלו. ונתינת כח מיוחדת בכל זה — כאשר המברכים הם רבים מישראל, אשר, אע"פ שכל אחד מהמברכים אינו אלא יחיד, מ"מ, השתתפותם של כל המברכים יחדיו יוצרת אחדות נפלאה, ובפרט ע"פ מאמר חז"לי "כל בי עשרה שכינתא שריא", כבנדו"ד, שנתאספו כאן יותר מעשרה מישראל.

יש להוסיף ולהדגיש, אשר עי"ז שכל אחד יאיר את הסביבה שלו — יומשך אור גם בכל העולם כולו, שכן, אור הוא דבר המדבק² ומתפשט

(* המשתתפים בשיעורי יהדות של (2) כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר (כבת-הרה"ת שלמה קארליבאך. שחוק) שזהו בדוגמת מחלה מידבקת ("אגשטעקעדיקע קרענק"). (1) סנהדרין לט, א.

ממקום למקום³, ולכן, כאשר מאירים פינה אחת — מתמעטת מציאות החושך שבכל העולם כולו.

וטעם הדבר — לפי שכל העולם הוא מציאות מאוחדת, דכיון שהעולם נברא על ידי הקב"ה שהוא יחיד ומיוחד, הרי גם מציאות העולם, היא, לאמיתתו של דבר, דבר מאוחד. ולפיכך, כאשר כל אחד מכניס אור לתוך מקומו הפרטי — נעשה מואר לא רק מקום זה בלבד, אלא האור מתפשט גם בריחוק מקום של עשרת אלפים מילין ("מילין"), כיון שכל בני-האדם וכל הדברים שבעולם קשורים זל"ז.

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א:)

אני מודה לכם על הברכה שבירכתם אותי, וכיון שהבאים על החתום (על ברכה זו) הם יותר מ"מנין" (כאמור) — הנני סומך על הבטחתכם ("האֵלֶּט אֵיךְ אֵיךְ בַּיַּיִם וּוְאָרְט") האמורה לעיל, אשר באם אתבע אצלכם לסייעני בקיום הברכה — תעשו כל הדרוש לפעול את הדבר.

* * *

עומדים אנו בחודש כסלו, שבו חוגגים אנו את היו"ט דחנוכה ע"י הדלקת נרות.

בכלל ישנם שלשה מצוות של הדלקת נרות: (א) נרות המנורה בבית המקדש בלבד. (ב) בכל ערב שבת וערב יו"ט — בכל בית. (ג) נרות חנוכה.

והחילוק ביניהם⁴:

נרות ביהמ"ק הדליקו רק בזמן שביהמ"ק הי' קיים, אבל לאחר החורבן בטלה המצוה. נר שבת ישנו גם עתה, אבל ענינו הוא רק להאיר את הבית. ואילו נרות חנוכה ענינם להאיר גם בחוץ, ברחוב, שלכן, "נר חנוכה מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ"⁵ (אלא שעכשיו, בגלל המניעה מצד הרוחות והקור, מדליקים בתוך הבית, אבל בסמיכות לדלת הקרובה אל הרחוב⁶), וגם זמן ההדלקה הוא "משתשקע החמה"⁵, כשבחוץ שורר חושך, ועוד זאת, שזהו באופן שבלילה הראשון מדליקים

(5) שבת כא, ב.

(6) ראה ערוך השלחן או"ח סתרע"א ס"ד. וראה גם בהנסמן באנציק' תלמודית (כרך טז) ערך חנוכה ס"ז (ריש ע' רצו).

(3) ראה המשך תרס"ו ע' תעז. לקו"ש

חכ"ה ע' 239 הערה 41.

(4) ראה גם לקו"ש ח"ג ע' 813 ואילך.

חל"ה ע' 318 ואילך. ועוד.

נר אחד, בלילה השני שתי נרות, ובלילה השלישי שלש נרות — "מוסיף והולך"⁵.

וענין זה מהוה הוראה עבורנו על כל השנה כולה — שאע"פ שברחוב שורר חושך, רוח וקור, השמש והירח אינם מאירים, וגם נשמתו אינה מאירה, אעפ"כ מורים לכל אחד להדליק ולהאיר את הנר שלו, וגם כשנדמה לו שבכחו להדליק רק נר אחד, עליו לדעת שע"ז שמדליק נר אחד, נותן לו הקב"ה כח להדליק למחרת נר נוסף, וכן הלאה; ועי"ז שממשיכים ופועלים את האור בתוך הבית, שיהי' בית יהודי חם ומואר — מאירים גם את הרחוב והסביבה כולה.

והדרך לזה היא — לא ע"י חשבונות אם אכן ישנה האפשרות והכחות כו', אלא כפי שלמדים מנס חנוכה, שאז היתה ההנהגה ללא חשבונות, שכן, אילו היו הולכים ע"פ חשבון, אזי לא היתה תקוה שיהודים מעטים כ"כ יוכלו לנצח יוונים רבים כ"כ, אלא הם הלכו ללא חשבון, כי אם מתוך בטחון חזק בהשי"ת שיתן להם הכחות לזה. וכן עתה יכול להיות הנצחון רק מתוך אמונה חזקה בהשי"ת, שע"ז שקומץ יהודים יתאחדו לעשות כל אחד מה שביכלתו, יאירו את הרחוב והסביבה כולה, ועד שמבטלים את חשכת הלילה ("עס זאָל ווערן אויס נאַכט"), בביאת המשיח⁷.

*

יתן השי"ת, "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה"⁸, שלכל לראש יפעל כל אחד בעצמו להדליק בעצמו את נר נשמתו⁹, ולאח"ז יאיר גם את סביבתו, מבלי להתיירא מחשכת הלילה שמבחוץ, שכן, כשידליק את הנר שלו, אזי יתן לו הקב"ה את הכחות להאיר גם בחוץ. ועי"ז תבוא הגאולה האמיתית — גאולת כל בני"ב בכלל וכל אחד בפרט,

שהרי מלבד הגלות אצל הגויים, נמצא כל אחד בגלות פנימי, בגלל הלא-טוב שיש בקרבו, מצד הגוף, מדות ותאוות בלתי-רצויות, כך, שהגאולה שתהי' ע"י משיח תהי' כפולה: גאולה מהגלות החיצונית וגם מהגלות הפנימית,

(8) נוסח ברכה הג' דברהמ"ז.
(9) ראה משלי כ, כז.

(7) ברשימה שתח"י נרשם כאן: ביאור
ענין הקטורת — חסר (המ"ל).

ולכן, עבודתו של כל אחד תסייע לפעול ביאת המשיח בהקדם
האפשרי, בקרוב ממש, אמין¹⁰.

---

10) פרטי תשובות כ"ק אדמו"ר שליט"א לשאלות שונות של הסטונדטים לאחר השיחה
— לא הגיעו לידינו לע"ע (המור"ל).